לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי' ז"ל בראתי יצר הרע ובראתי לו ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS OR SEND AN EMAIL TO SUBSCRIBE@TORAHTAVLIN.ORG

34 Mariner Way, Monsey, NY 10952

Monsey Edition

שבת קודש פרשת שמינג - פרשת החודש - כ"ז אדר ב' תשפ"ד Shabbos Parshas Shemini - HaChodesh - April 6, 2024

הדלקת נרות שבת – 7:08 ומן קריאת שמע / מ"א – 9:09 ומן קריאת שמע / הגר"א – 9:45 סוף זמן תפילה/הגר"א – 10:49 זמו לתפילת מנחה גדולה - 131 שקיעת החמה שבת קודש - 7:27 מוצש"ק צאת הכוכבים - 18:17 צאה"כ / לרבינו תם - 8:39

אותו על חובתו לקיים את זה המצווה תמיד מתוך אותה כוונה שמכוון לעת עתה יתקבלו הדברים על לבו וישגיח להרגיל את עצמו גם ברעותא דלבא.

וכך היו הדברים גם בשעת חינור המשכן, אז היו כל עיני ישראל נשואים אל אהרז ובניו הכהנים שיעוררו בעבודתם ריצוי וכפרה על עוונם. וגם בני אהרז היו מכוונים את לבם לשמים לעורר נחת רוח לעילא ולרצות את ישראל לפני בוראם וכיון שהיה אז לבם נשואות אל השי"ת וכל כוונתם היה לשמים. היה בכוחו של משה לעוררם שבכל העיתים יראו לעשות את עבודתם מתוך רצון וכוונה זו. ולא ירגילו את עצמם רק בעבודת המעשה כי אם גם בעבודת המחשבה והרצוז. ושפיר מובז למה הכפיל את עניז הציווי. כי לא היה זה הדבר לשם ידיעת הציווי. כי אם לעורר אותם לעשותה תמיד מתור רעותא דליבא לשם השי"ת. ולזאת גם מובן למה הקדים ענין הכפרה לענין הציווי כי בכר מובן שאין כוונתו להודיע שוב על הציווי כי אם לעורר על הכוונה ועל כוחה, וע"כ הקדים ואמר שכדי שהעבודה יעשה את רישומה ויזכו ישראל לכפרה יש צורר לכווז בשעת העבודה שקיומה היא 'כאשר צוה ה''.

אחז״ל (מכות כג:) רצה הקב״ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות וכו'. וביאר **הרמב"ם** (שם בשלהי מסכת מכות) שעי"כ יזכה האדם לקיים אחת מהמצוות כתיקונה ובכר אכז יזכה לחלקו בעולם העליוז. עכתו"ר. והעניז הוא שהאדם מחמת תכונותיו והרגליו השונים קשה לו לקיים את כל המצוות בשלימות. וע"כ הרבה להם הקב"ה לישראל הרבה מצוות כי אז תהיה ביכולת כל אדם לבחור באחת מאלו המצוות שאותה תהיה ביכולתו לקיימה בשלימות ולא תהיה בכר מניצה מצד תכונותיו והרגליו. ועל זה הדרך אפשר גם לומר לענינינו שלכך הרבה הקב״ה תורה ומעשים טובים כדי שירבו להתעסק בהם ואז אפשר שיזכו באיזה מצוה לקיימה מתור צלילות הדעת ויכוונו לבם לבוראם. ובכר יזכו לחיי העולם הבא.

פרה, וכן הוה ליה לקרות פרשה זו פרשת הפסח", עכ"ל.

אמנם יש להעיר על דבריו, שאם הטעם שצריך לקרא פרשת החודש, דבעינן לדרוש בעניני החג. מדוע לא קורין עניני סוכות קודם סוכות, או עניני שבועות קודם שבועות. ולמה נשתנה פסח משאר ימים טובים. ובאמת פליגי בזה רבותינו ז"ל אם יש דיז לדרוש בעניני יו"ט קודם שאר הימים טובים. **הבית יוסף** (סי' תכ"ט) כתב דחיוב זה הוא רק גבי פסח משום דיש בו הלכות רבות, כגון טחינת חטים ואפיית המצות והגעלת כלים. וביעור חמץ. שאלו אם איז עושיז אותז כהלכותיהז קודם פסח לית להו תקנה בפסח. משא"כ בשאר יו"ט די באיזה ימים קודם. וא"כ. לפיים שיש בו 'פרשת פסח' לקיים לפי דבריו יש לומר דמשום הכי קוראים פרשת החודש שיש בו 'פרשת פסח' לקיים דיו זה. להכיז לקראת חג הפסח. משא"כ בשאר היו"ט איז צריר כל כר.

ויש ללמוד מכאז. לעשות כל ההכנות שצריר לעשות קודם החג. וכמו שצריו להכיז הבית שלא יהיה שום חמץ בתוך הבית בחג הפסח. וגם צריך לאפות ולבשל המאכלים לקראת היום טוב וע"כ צריכין ללמוד כל הני הלכות. כמו כן צריך האדם להכיז את עצמו בעניני רחניות. כדי לקיים מצות "והגדת לבנר". ולקיים מצות סיפר יציאת מצרים. צריר הכנה לזה. וע״כ קודם החג. צריר האדם לעשות הכנות כראוי להכיז עצמו לקיים מצוה זו. ולהכיז הדברי תורה. וללמוד דברי בעל הגדה, כדי שיהיה יכול לספר לבניו כל ״סיפור יציאת מצרים״. והחכם עיניו בראשו.

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכחן רבינוביץ מאת הגה"צ ר"י שער השמים ירושלים עיה"ק

ויאמר משה אל אהרן קרב אל המובח ועשה את חמאתך ואת עלתך וכו' ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה ה' (מ-ז)

אר הדברים נאמרו מפי משה ביום השמיני לימלואים שבו חינכו אהרן ובניו אתlphaמשכז בעבודתם. ומז הראוי להתבונז בתוכז לשונו כדי להביז את פשרז. דהנה בתחילת בריו הודיע משה כי כל הנעשה הוא על פי ציווי השי"ת באמרו זה הדבר אשר צוה ה" שוב הכפיל את הדברים בסוף הציווי באמרו 'כאשר צוה ה' ומקרא זה אומר דרשני. למה לו לפרש שוב שדבריו הם על פי ציווי הבורא? עוד יש להבין למה הקדים ענין הכפרה לעניו הציווי. שהרי מו הראוי היה שיאמר 'ועשה את קרבו העם כאשר צוה ה' כפר בעדם' שהרי לא נצטווה אהרן כי אם לעשות עבודת הקרבז, ואין הכפרה בכלל ועשייה. כי אם תוצאה מעבודת הקרבן המרצה, ומהו הלשון 'וכפר בעדם כאשר צוה שמשמעותו הוא שגם עצם הכפרה הוא בכלל העשייה ובכלל הציווי?

ואפשר לפרש בדרר המוסר שכאו כיווו משה את השעה הראויה לעורר את אהרו בניו לעשות את עבודתם לשם שמים בלבד. דהנה בכל עבודה שהורגל כבר האדם נעשייתה יש צורך להרבות ביגיעה כדי לעורר את הלב לקיומה לשם שמים, מאחר שכבר הורגל בה האדם ואיז הוא מתרגש בקיומה יתר על המידה. ולפעמים מאבד חשקו לגמרי. ואז מוצא היצר פתח לפתותו לקיימו שלא לשמה. והאדם שרצונו לצאת ל כל פנים ידי חובתו אינו שם על ליבו איך שהפניות והנגיעות הם המסייעים בעדו. באמצעותם הוא עושה את המוטל עליו. ואז מאחר שאיז לבם ער קשה מאוד לעוררו זיכווז תמיד את לבו לעשות חובתו כראוי לה. אר בתחילת דרכו כשמקיים איזה מצוה ראשונה אז לבו פתוח כאולם ומכווז לעשותה לשמה. וזהו השעה שלבו ער וכשיעוררו:

ליטודים מאת חרב אברחם דניאל אבשטיון שליט"א, בעמ"ס שרה אבריידי

לכם ראש חדשים (פרשת החודש) - מעם לקריאת פרשת החודש Π נז במתני' (מגילה כט.): "ראש חדש אדר שחל להיות בשבת, קורין בפרשת זקלים. חל להיות בתור השבת. מקדימיז לשעבר, ומפסיקיז לשבת אחרת. בשניה זכור. . פרה אדומה. ברביעית החדש הזה לכם". ע"כ. **ופרש"י** הטעם שהוראים ירשת החודש וז"ל: "ששם פרשת הפסח. ובתלמוד ירושלמי גרסינו: אמר ר' חמא. בדיז הוא שיקדום החודש לפרשת פרה, שהרי באחד בניסן הוקם המשכן ושני לו נשרפה הפרה. ומפני מה הקדימוה. שהיא טהרתו של ישראל". עכ"ל. הרי כתב רש"י שהטעם החודש היינו משום שיש בו "פרשת הפסח". ולא רק משום שיש בו הודש. משום שיש בה פרשת פסח. ובעינז להכיז לקראת החג. כמו שאחז"ל (פסחים ו.): שואליז ודורשיז בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים יום. ולפי ר"ג שתי שבתות.

העיר **ר' צדוק הכהז (פרי צדיק** שמות. פרשת החודש) שבאמת היה צריר כנות פרשה זו "פרשת הפסח" וז"ל: "רביעית החודש הזה לכם (מגילה כט.). ונקרא פרשת החודש ולא נקרא פרשת הפסח. כמו שנקרא פרשת שקלים ולא נקרא פרשת י תשא, וכן פרשת פרה שלא נקרא פרשת חוקת התורה, רק על שם הענין שקלים

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס ראש כולל עטרת היים ברוך, קליבלגד הייטס Chodesh Adar and the Four Parshivos (5)

The Solar Eclipse. This Monday, there will IY"H be a solar eclipse in the sky above. For some, it will be a partial eclipse, while for others in New York and Cleveland, Ohio, a total eclipse. There is no beracha recited because nothing "new" is happening, rather it is just a "blockage" of the sun's rays. A suggestion has been made that those who view the eclipse (with safe eyewear), even partially, should say *Tehillim perek* 19, which speaks of the wonders of heaven. Chazal say (1) that when the sun is smitten, it is a bad *siman* for the nations of the world. The commentators differ whether the *Gemara* is referring to an eclipse or another phenomenon. Either way, the diminishing of sunlight is an opportunity to focus on the multiple *chasadim* of the sun and sunlight. The fact that the sun has maintained its power unfueled for thousands of years, due to nuclear fusion discovered about 70 years ago, is in itself a wonder. Also the fact that the moon, about 1/400 smaller than the sun, can exactly "cover over" the sun, because it is about 400 times closer, is no coincidence.

on: Vitamin D, solar energy, moonlight that is our Torah system of months and Yamim Tovim, etc. Mah Rabu Maasecha Hashem! בלו הרלחלים - תבליו מדף הלומי - בבא מציעא לג.

Sunlight. The light that travels here at 186,000 miles per second

from 93 million miles away, is not too bright and not too dim,

because of the perfect distancing that *Hashem* has created.

Constant light is not good for the eye, so *Hashem* rotates us on an

ongoing day/night schedule. Warmth. We are exactly in the

right position [with a variety of seasons and climates] so as not to

be too hot or too cold. Growth. All the fruit, vegetables, etc.

grow because the sun's rays contain the necessary nutrients that

plants convert to growing, sweetening and coloring effects which

promote growth into edible items. Gravity. The sun's

gravitational pull keeps us from falling or flying into outer space

where we cannot exist, but the size and speed movement of the

earth defies gravity so we don't get pulled in too close to the sun,

with variety for the seasonal changes that we can tolerate. **Sweet**

Rain Water. The sun's rays evaporate sea water [not the salty

part] into clouds of sweet rain water that we live on. The list goes

ברת אביו ואבדת רבו. של רבו קודם" - The *Mishnah* says if one sees his father's lošt item and his *rebbi*'s lost item, saving hiš *rebbi*'s item takes precedence because his father brought him into this world, while his rebbi who taught him Torah, brings him into the אילם הבא This is learned from the pasuk, "אפס כי לא יהיה בד אביווי", one must take care of himself first and therefore saving one's own מאפס כי לא יהיה בד אביווי", takes precedence over another's מציאה. The חו"מ רס"ד א'] *maskens* that although מציאה one may save his own property first, one should go לפנים משורת הדין שלי קודם" to always say "שלי קודם". The explains because one can always rationalize that he might incur a "שלי קודם" by spending time on doing a אס הגיל to do this, unless your personal הפסד is clear and imminent. Also, being הגיל to prioritize one's self rather than doing a *chessed*, "מנא כג.] friyou ask your neighbor to borrow [וימא כג.] brings **Rashi** who quotes [יומא כל.], if you ask your neighbor to borrow his hammer and he savs no. if he later asks you to borrow something you should not take כזמה and say no: you should lend it to him. The asks why doesn't the Torah warn the first person not to withhold from lending to his neighbor, but rather warns the second person, who actually has a legitimate reason not to lend to this person? He answers that the first person is withholding his possessions because he is stingy but is not שנבר anything, because the *Torah* doesn't force one to lend out his items if he is תס על ממניני. But the second person is harboring שנאה and that is what the *Torah* is warning against; to subdue one's שנאה and lend it out anyway. He brings a שנאר that the first person's שניש that the first person's שניש s great as it says, "שם] שו"ע אלא על צרי עין", so the *Torah* doesn't even have to mention it. The שו"ע אלא על צרי עין says that when we say רבו קודם. referring to a *rebbi* that is his ברב מצבה א. The רי"ד. ס"ק לד"ו **רמ"א. adds** that if the father pays the *rebbi* to learn with his son, then the father is first. ש"ד and the ש"ד bring from סבר חסידים, that if someone else pays the rebbi, that person take's precedence over the rebbi.

The Mishnah בגילה כג.I savs that whoever gets מפטיר. continues on as the שלים צבור, lf it is a ומגילה כג.I that received maffir. then his father or rebbi takes over for him. The סורי אבן says that if the father and *rebbi* are both present, the father is קורם. He explains that this is different than our Gemara of אבידה where we say the rebbi is first because by the Maftir we are dealing with a אבידה that the זכרונים has and when it comes to father is first. Just like a father inherits his son and is also אינה. while a *rebbi* does not. ע"ש, was once visiting אינה who wasn't feeling well. When ר' ברוך בער saw his *rebbi* in such pain, he said, "I wish I could bear the pain for the *rebbi*." המים 'ה said, that this is against a Mishnah! ר' ברוך בער 'later explained that he thinks ישלו קודם בפני רבו" which is leamed מי ברוך בער 'later explained that he thinks בי רביד בער 'hater explained that he thinks ישלו קודם בפני רבי from the *pasuk* of "אפס כי יהיה בד אביור". So, if one's possessions take priority over everyone, then certainly one's own אווי takes precedence!

R' Mordechai Gifter zt"l (Pirkei Torah) would sav:

"אריכם כל בית ישראל יבכו את השריפה" - Why do we cry at a moment of death? Why do we shed tears? This is the natural state of things. Men are born. They live. They die. What is there to cry about? The **Ramban** says that this is not the natural state of things. Man was made to live forever in the joy and the Countenance of the Almighty in *Gan Eden*. Death signifies that things are not working according to the natural course of Creation. It is unnatural and unordinary. This is why we are moved to tears.

A Wise Man would say: "You will never get ahead of anyone as long as you keep trying to get even with him."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

Although the Satan works HARD on it, ! בתפילה Sign up not to show disrespect 855,400,5164 / Text 800,917,8309 / kyodshomavim.org

Mazel Toy to the Idels and Mandelfamilies on the marriage of Bracha and Chaim Mandel. May they be zoche to build a

Say.

מעשה אבות סימו

כי אני ה' אלקיכם והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני ולא תממאו את נפשתיכם ... (יא-מד)

Our commentators offer a range of suggestions to explain why the *Torah* permits certain types of food, but prohibits others. However, the very fact that we are forbidden to eat certain food items enables us to enjoy what we are permitted all the more. And in doing so, we recognize *Hashem*, thank Him, and deepen our relationship with Him through *hakaras hatov* gratitude. As R' Eliyahu Lopian zt''l expresses in Lev Eliyahu: "To fulfill the Torah, it is not necessary to fear Heaven greatly, but to possess the virtue of gratitude. This virtue alone will lead to the fulfillment of the whole Torah. As the posuk states at the end of the laws of Kashrus: 'You shall sanctify yourself, and you shall become holy, for I am holy.' By abstaining from forbidden foods and appreciating all the more what we may eat, we come closer to Hashem.'

The JDC, The Joint Distribution Committee, was a Jewish relief organization founded in 1914 through a \$50,000 donation from Jacob Schiff, a Reform Jew. The JDC was involved in relief work and provided financial help to the great yeshivos in Europe. Although the organization was founded and run by Reform Jews, they attempted to help all Jews who needed assistance.

In October of 1929, after the Stock Market Crash, the world descended into the Great Depression. The JDC was forced to limit its financial assistance, including its aid to the yeshivos. As the financial support decreased, some of the yeshivah directors felt that the Joint should continue to prioritize the *yeshivos* in the allocation of its now limited funds. They felt that directing money to other causes other than supporting the *yeshivos* was indicative of the Joint's bias against the *yeshivos*.

They decided to approach the holy Chofetz Chaim, R' Yisroel Meir Hakohen Kagan zt"l. They asked him, "Rebbi, the Joint wants to eliminate funding to the *yeshivos*. What should we tell them? How should we protest this terrible decree?'

The Chofetz Chaim looked surprised at the question and answered, "What should you tell them? You should tell them 'Thank You' for all the support they have given these last fifteen years. They are not *frum* Jews, yet they supported *yeshivos*; we must show them *Hakaras Hatov*, gratitude. Never forget there is no limit to *Hakaras Hatov*.'

Fast-forward almost a century and across the Atlantic to Passaic/Clifton, New Jersey. In July 2021, the world had been in the throes of the Coronavirus pandemic for over a year. Congregation Ahavas Israel led by R' Ron Yitzchok Eisenman shlita, removed almost three-quarters of the chairs from the three Batei Medrash to maintain the social distancing ordinance. The Shul was sparsely populated and looked and felt barren. Finally, the day arrived, and with the permission and encouragement of their medical expert, the seats could be reset to pre-pandemic mode. The issue was how to organize a team to reset the three Batei Medrash to their original form. Hundreds of chairs needed to be moved. The gabbai asked for volunteers. However, the job would be grueling and challenging and was not a job for middle-aged, out-of-shape men.

The appointed time arrived, and the *gabbai* looked worried. "How will the seats be moved?" Suddenly, as if angels dropped from Shamyaim, a group of bachurim from the Mesivta of Clifton arrived and began a coordinated and systematic effort. In a matter of minutes, all three Batei Medrash were restored to their pre-Covid places. These boys come to learn in the Shul every Friday night and Shabbos day. They are Masmidim. Although they came during their lunch break, each one of them has an additional *seder* during that time. They sacrificed their own precious learning time to help out the *Shul*.

That evening, Rabbi Eisenman spoke to their Rebbi. "I am so grateful to you. Your boys are shining examples of what a Ben Torah should be. Thank you so much for coming with them to set up the Shul." The Rebbi looked at me surprised as he said, "What do you mean? Every Friday night and Shabbos, you allow us to use the Shul for learning. We benefit greatly from the Shul; isn't it only right that we give back to the Shul when it needs our help. Is Hakaras Hatov a small thing?"

He looked at the *Rebbi*, and suddenly it dawned on him. "Rabbi Yaakov Mordechai Zaks, aren't you an einekel - a direct descendent - of the Chofetz Chaim?" Rabbi Zaks smiled and said, "Yes, I am, and as I have heard many times from my father, who heard from his mother, and she from the Chofetz Chaim, "Never forget there is no limit to Hakaras Hatov." (Olami Resources)

הכא דרך שער צפון צא דרך שער נגב והכא ב A penetrating analysis of the weekly אולבער דרך שער נגב והכא ב A penetrating analysis of the weekly אולבער דרך שער צפונה (הוקאל פו-פו) אולבער או

elaborately describes the process by which a Jew shall conduct himself upon entering the future Bais HaMikdash and the service that will take place once *Moshiach* has come, and the Jews have returned to Eretz Yisroel. Yechezkel HaNavi details, "Whoever enters by the northern gate ... shall leave by the southern gate, and whoever enters by the southern gate shall leave by the northern gate..." Why was it necessary for Yechezkel to describe his point in such a long-winded manner when he could have simply said that one should exit opposite the way he entered?

R' Yaakov Bender shlita quotes R' Chaim Shmulevitz zt''l who explains that one of the greatest challenges facing a

In the Haftorah of Parshas HaChodesh, Yechezkel HaNavi Torah Jew is a person falling into a habit in his spirituality. Because even though he is doing the right thing, his service lacks vigor and energy, and an excited freshness to it.

> Thus, since habitual performance is such a great enemy of true Avodas Hashem, the message of the Navi is that it is imperative for a person to always seek out fresh ways to enhance his spirituality - like the way Klal Yisroel will be instructed to always find a different door from the one they had just used to enter the *Bais HaMikdash*.

This is stressed in the understanding that *Parshas* HaChodesh highlights the renewal of our focus each month through the observance of Rosh Chodesh, Kiddush Levanah and the like, each month

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה' ... (מ-ו) CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

In last week's parsha, we find a posuk with similar wording to the above: "ויאמר משה אל העדה" - "Moshe spoke to the assmebly." This begs an explanation as to why it ends without the words "ארא אליכם כבוד ה" as our posuk here does.

R' Moshe Feinstein zt''l explains as follows: In Avodas Hashem, Kiyum Hamitzvos, or Limud HaTorah, the ideal way to serve *Hashem* and perform *mitzvos* isn't based on the outcome, e.g. השראת השכעה or some lofty ambition. Rather, we do everything solely because "אשר צוה ה' לעשות" - Hashem commanded us to fulfill them and for no other reason. Therefore. initially Moshe told the Yidden simply, "השר צוה ה" - it is a command from Hashem. That was in Parshas Tzav. Here in Parshas Shemini, when the Shechina didn't immediately appear, and the people were nervous that they were to blame. Moshe Rabbeinu calmed them down and said that Aharon Hakohen is worthy to bring the Shechina down through his avoda and you will see "זירא אליכם כבוד ה". But otherwise we do everything without an agenda. As the famous maxim from R' Yisroel Salanter zt"l goes: "Mir darf nisht uptun; Mir darf nisht nuchtun; Mir darf nur tun."

Further on in the parsha, the Torah describes the tragic demise of Nadav and Avihu, and states, "אחיכם כל בית ישראל יבכו "את השריפה אשר שרף. The simple understanding is that *Klal Yisroel* should mourn the tragedy. As this week was the Zaida's yahrtzeit (Baal Machsheves Halev), I believe he would've enjoyed the following vort: When a tzara befalls us, it is referred to as a "שריפה" - a fire. The way to extinguish a fire is with water. Hence, our tears that flow like water, can serve as the "dousing agent" for this purpose. When *Hashem* sees the tears we shed on behalf of our fellow brethren, both locally and globally, He collects them and uses them to snuff out the flames. This coming week, as we usher in *Chodesh Nisan*, let us daven for besuros tovos, yeshuos u'refuos for all, and the final geula, b'karov. בניסן עתידין ליגאל, ובניסן עתידין ליגאל.

משל למה הדבר דומה אל תשקצו את נפשתיכם ... (יא-מג)

משר: One day, a *chavrusa* of **R' Chaim Kanievsky** zt"l, who taught in a local cheder in Petach Tikva, asked if he could substitute for a day. R' Chaim agreed to help his friend and showed up to teach the class of fourth graders. After R' Chaim taught the boys a single Mishnah in Bava Metzia, a student raised his hand. R' Chaim anticipated a question on the *Mishnah*. "May I go to the bathroom?" the boy asked.

"Of course!" R' Chaim enthusiastically responded, sensing a teaching moment. "When someone feels a need to go to the bathroom, there is an obligation to go right away because it says, "You shall not make yourselves abominable."

A wave of understanding swept through the classroom as One by one they raised their hands to be excused from class Korban Pesach this year on the Temple Mount - amen!

for a variety of reasons. Soon only one student remained.

"Don't you also need the bathroom?" R' Chaim asked

"Actually, I do," the boy replied, "but I don't want to leave the *rebbi* alone with no students."

"I think you should go to the bathroom immediately," Ray Chaim suggested. "Then we can both leave the classroom, and I can go back to the Lomza Yeshivah to continue my learning there!'

נמשל: The ultimate purpose of *mitzvos* is to make an individual holy and closer to *Hashem*. Should one observe the entirety of Torah and mitzvos but fail to attach himself to Hashem, he is deficient in achieving the purpose of all the *mitzvos*. Thus, we are given guidance to avoid certain actions which cause our soul to become coarser, and/or block the acquisition of the other boys immediately sensed R' Chaim's inexperience. holiness. This is especially true as we prepare to bring the

מצרים ושמרתם מארץ מצרים ושמרתם במארץ מצרים ושמרתם מארץ מצרים ושמרתם במארץ מצרים ושמרתם מארץ מצרים ושמרתם מדש שמות יב-יו) את היום הזה לדרתיכם ... (פרשת החודש, שמות יב-יו) את היום הזה לדרתיכם ... (פרשת החודש, שמות יב-יו)

This past Shabbos we read Parshas Parah, all about purification. We need to make a move in the right direction. If Zachor is the "Sur M'rah" then Parah is the "Asei Tov"! Hashem does not expect us to make monumental changes in ourselves. He wants us to be purified with a little drop of effort. Just like the ashes of the *Parah Adumah* purified one who was *tamei* even if one little tiny drop touched them, we need to try to do SOMETHING. It could be something small, but if we say to Hashem, "I am coming to purify myself. I want to be better. Please Hashem, give me siyata dishmaya so that I can succeed," then Hashem will help us! He will lead us right into Parshas HaChodesh! The power of Hischadshus, Renewal! Yes, you can change! You can become a new person! You can get out of all those negative patterns, old and destructive habits and sinful thoughts.

In order to truly experience this Zman Cheiruseinu, you are obligated to see yourself as if YOU left Mitzrayim! There are those who actually act out the *Pesach* story as they read the *Haggadah* on the night of the *Seder*. They create a virtual yetzias Mitzrayim and imagine themselves leaving slavery and becoming free people. This can be taken literally or figuratively, but either way it must be taken to heart. Getting out of your own personal Egypt, whatever it is you are enslaved to, entails getting the ten makkos - the ten plagues, out of our system. Although we did not experience the ten plagues in Mitzrayim, the ten plagues have seeped into us in this long and difficult galus. We can free ourselves of all that plagues us in our lives.

We all go through times of "Mitzrayim" in our lives! Both on a collective, "Am Yisroel level" and on an individual and personal level. But now we are entering the Time of Freedom. Now is the time to rid ourselves of the slavery, the hardships, the plagues and take *Mitzrayim* out of ourselves. We must liberate ourselves with *Emunah* in *Hashem* to be *zoche* to see all the great miracles that await us at this great time of redemption.